

jevalna moč gledišča in je dokaz, da prodira zavest o kulturnem pomenu njegovem čimdalje globoče v naše ljudstvo. Opozoriti pa moramo na to dejstvo tudi iz tega vzroka, ker je videti, kakor bi se začenjala za naše gledišče nova doba, in bode treba dramatičnemu društvu vsekakor misliti na to, kako bi se tudi naša drama povzdignila. Opera je bila letos na višini. Tudi če se v prihodnje v enem ali drugem pogledu malo poslabša, se še vedno ne bomo smeli zmrdavati, kajti takih oper, kakršna je bila letos naša, je v provinciji malo! Pač pa smo pri drami marsičesa pogrešali. Treba bo v prihodnje repertoar skrbno izbirati ter gledati, da se kolikor možno uprizore le dobre stvari, treba pa bo tudi igralno osebje popolniti in semtertja morda zamenjati. Naše občinstvo je letos pokazalo, da tudi dramo ljubi, zato naj se mu tudi v drami po možnosti ustreže!

*Dr. Fr. Zbašnik.*

**Slovenske drame na češki prizornici.** „Red sv. Jurja“, to satirično eno-dejanko Aškercovo, so uprizorili dozdej dvakrat v ljudskem gledišču „Uranija“ v Pragi. Zanimivo je, da se je zgodilo to brez vednosti avtorjeve, ker je intendant omenjenega gledišča mislila, da je „Red sv. Jurja“ ruski izvornik, ki ga je gospod Aškerc samo preložil na slovenski jezik. — V istem gledišču se je igrala tudi gospe Zofije Jelovškove drama „Ljubezen“.

— a —

**Parmove „Amazonke“** so imele v zagrebškem gledišču uspeh, kakršnega smo se nadejali. Vse kritike so se izrekle jako povoljno o tem delu našega skladatelja. Kakor čujemo, so se začela tudi nemška gledišča zanimati za to opereto in je pričakovati torej, da zaslove „Amazonke“ kmalu tudi v inozemstvu.

— s —

## Med revijami

**Slovanský Přehled** je prinesel v letošnji februarski številki zopet obilo novosti in poročil s Slovenskega. Jar. Borecký je priobčil nekoliko prevodov iz Stritarja in iz Zupančičeve najnovejše zbirke „Čez plan“ ter kratko karakteristiko obeh pesnikov. Izbor prevedenih pesmi — iz Stritarja: Oblaček, Pri oknu, Pomladna noč, Pri pastirskem ognju, Prijatelju; iz Zupančiča: Še ena (belokranjska), Ti si prišla, Gazelica, Kvišku plava, Pismo, Sveti trije kralji — zlasti glede Zupančiča ni posebno srečen, prevodi so pa po večini točni in sečitajo gladko, samo težka Zupančičeva pesem „Sveti trije kralji“ je delala prevajalcu precej preglavice tudi v jezikovnem oziru, zato je prevod nekam prisiljen in trd.

Jar. Borecký je objavil v češki literaturi že marsikaj iz naše poezije in ima baje tudi vsega Prešerna že prevedenega.

Začetek daljšega spisa „Zlatorog“ se kaže doslej kot nekaj literarno-zgodovinski uvod k študiji o Baumbachovem poemu. Pisatelj Oton Wagner je germanist, zato mu je dobro znan oni zanimivi pojav nemško-češke, nemško-poljske in nemško-slovenske vzajemnosti, posebno v literarno-kulturnem pogledu, iz pričetka in iz prvih desetletij 19. stoletja.

Veliki uspeh Baumbachovega Zlatoroga — nemški izvornik je razširjen v 57000 izvodih! — pripisuje Wagner zlasti ugodni recenziji Hamerlingovi, enega